

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/62/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115225639
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4115225639.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a sudkýň JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: D. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. F., B. XX, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár s.r.o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, v 2. rade BL Plus, s.r.o., so sídlom Prenčov 177, Prenčov, IČO: 50 798 243 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, o zaplatenie 2 193,86 eura s príslušenstvom, o odvolaniach strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 8. novembra 2018 pod č.k. 9C454/2015-139 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalobcu v 2. rade proti II. vyhovujúcemu výroku rozsudku o d m i e t a .
- II. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade v I. výroku m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .
- III. Odvolací súd napadnutý rozsudok v II. výroku vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .
- IV. Odvolací súd rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti v III. výroku vo vzťahu k žalobcovi v 2. rade p o t v r d z u j e .
- V. Žalovaný má voči žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O trovách konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vydaným vyšším súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.05.2011 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným, je neplatná. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 229,42 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 229,42 eura od 17.08.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania súdu prvej inštancie a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 12,08 %.

V dôvodoch písomného rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.05.2011 uzatvorená medzi ním a žalovaným, je neplatná. Zároveň sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 2 193,86 eura s príslušenstvom, ktorá suma predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Zaplatil mu v súhrne o túto sumu viac, než mal žalovaný nárok, pretože absencia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru.

Vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 9C/454/2015-84 zo dňa 03.05.2016, ktorým určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2011 je neplatná. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 193,86 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 17.8.2015 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 %. Voči predmetnému rozsudku podal odvolanie žalovaný. Odvolací súd uznesením č. k. 25Co/690/2016-107 zo dňa 21.06.2017 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

1.2.Z vykonaného dokazovania zistil, že dňa 27.5.2011 uzatvorili žalobca so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému schválený revolvingový úver vo výške 1 500 eur, ktorý mal splácať v 42 splátkach po 80,37 eura s úrokovou sadzbou 70,01 %, RPMN 66,55 %, priemerná RPMN za úver 46,56 %. V ten istý deň zároveň bola uzavretá medzi stranami sporu dohoda o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej bol zamestnávateľ žalobcu povinný vykonávať v prospech žalovaného zrážky zo mzdy dlžníka vo výške 80,37 eura mesačne s tým, že žalovaný bude mať voči žalobcovi ako dlžníkovi nárok zo Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru. Z prehľadu platieb ku dňu 14.07.2015 bolo zistené, že žalobcovi bola dňa 27.05.2011 poskytnutá suma úveru 1 065,51 eura a dňa 27.11.2013 suma 678,76 eura označená ako automatický revolving. Celkove činila výška úveru 1 744,27 eura a žalobca zaplatil žalovanému sumu 3 938,13 eura, z ktorých 46 splátok bolo po 80,37 eura a 1 splátka bola v sume 110,37 eura, 1 splátka v sume 130,74 eura. V priebehu konania mal za preukázané, že žalobca uhradil žalovanému ešte jednu splátku v sume 80,37 eura dňa 07.08.2015 (prehľad platieb zaslaný súdu dňa 03.04.2018). Právny zástupca žalovaného vzniesol námietku premlčania.

1.3. Na daný skutkový stav aplikoval ustanovenia § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 39 Občianskeho zákonníka, § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku uviedol, že pri opätovnom posudzovaní veci v zmysle intencií uznesenia Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/690/2016-107 zo dňa 21.06.2017 dospel k záveru, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Z prehľadu platieb predloženého žalovaným dňa 03.04.2018 mal za preukázané, že od 14.07.2015 bola vykonaná len jedna zrážka zo mzdy dňa 07.08.2015. Z toho vyplýva, že nárok žalovaného nebol uspokojený v plnom rozsahu. Z prehľadu platieb žalovaného zo dňa 14.07.2015 vyplýva, že aktuálny zostatok ku dňu 14.07.2015 bol v celkovej výške 1 366,29 eura a 21,95 eura penalizácia. Strany sporu uzatvorili dňa 27.05.2011, t. j. v ten istý deň ako uzatvorili Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Dohodu o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX. Preto dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. V prvom rade pre jej neurčitost' podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a jej posúdenie ako formulárovej, individuálne nedojednávanej. Žalobca pri jej podpise nemal na výber, jej uzatvorenie si osobitne nevyjadnal a nemohol ovplyvniť jej obsah, čo má za následok jej neplatnosť aj podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná aj z dôvodu jej nedostatočnej určitosti v časti zabezpečenej pohľadávky. V samotnej dohode predovšetkým absentuje výška dlžnej sumy, uvedenie iba čísla zmluvy o úvere, výšky úveru (1 500 eur), ktorá výška v konečnom dôsledku ani žalobcovi ku dňu uzavretia dohody vyplatená nebola a uvedenie výšky mesačnej splátky (80,37 eura), bez celkovej dlžnej sumy a dátumu ukončenia zrážok zo mzdy, je absolútne nepostačujúce a pre určenie platnosti tejto dohody, nedostatočné. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá mala byť uzavretá medzi stranami sporu, je nesporne právnym úkonom, ktorý musí spĺňať základné atribúty právneho úkonu uvedené v ust. § 37 Občianskeho zákonníka. Pre absenciu podstatných skutočností (výška dlžnej sumy, dátum, dokedy sa zrážky zo mzdy budú realizovať), predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy nebolo možné určiť za určitú a zrozumiteľnú, ktorá skutočnosť má za následok vyhlásenie posudzovanej dohody o zrážkach zo mzdy, za neplatnú. Neurčitost' obsahu dohody, okrem uvedenia celkovej výšky dlžnej sumy, nespočívala v splátkach vo výške 80,37 eura mesačne, ale v tom, že nebola časovo obmedzená a vzťahovala sa na akékoľvek aj budúce pohľadávky žalovaného až do momentu, keď žalovaný uzná za vhodné oznámiť zamestnávateľovi žalobcu, že pohľadávky sú splatené. Vo všeobecnosti totiž platí, že ak sú splnené predpoklady pre absolútnu neplatnosť právneho úkonu, súd má povinnosť prihliadať na ňu z úradnej povinnosti a neprijateľnými podmienkami sa už nemusí zaoberať. Predmetná dohoda je formulárovou zmluvou, ktorá bola veriteľom vopred pripravená, nakoľko už na prvý pohľad z nej bolo zrejmé, že do nej boli vpisované údaje o čísle zmluvy, výške poskytnutého úveru a výške splátky. Ide teda o typickú formulárovú zmluvu, podmienky ktorej sú veriteľom vopred

pripravené. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by so žalobcom bol podmienky dohodou osobitne dohodol.

1.4. V ďalšej časti citoval ustanovenia § 1 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 1 ods. 5 zák. č. 129/2010 Z. z., § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. a dospel k záveru, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, podpísaná stranami sporu, je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neriadi sa režimom Obchodného zákonníka.

Zistil, že je v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva obsahuje iba sumu mesačnej splátky bez toho, aby bolo zrejmé, aká časť mesačnej splátky je určená na úhradu istiny, aká časť na úhradu úrokov, prípadne poplatkov. V zmluve o revolvingovom úvere je uvedená mesačná splátka 80,37 eura v počte 42 s termínom splátky 14. deň v mesiaci, avšak z uvedeného nevyplýva doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na obsah ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, kde sa okrem iného ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza aj počet splátok, je nepochybné, že konečnú splatnosť úveru v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona nemožno stotožniť s počtom splátok, ale táto musí byť určená dátumovo. Predmetná zmluva o revolvingovom úvere pritom takéto určenie termínu splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase jeho uzatvorenia pre chýbajúce náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) cit. zákona. Pretože úver sa považuje za beúročný a bez poplatkov už v dôsledku absencie jednej obligatórnej náležitosti vyžadovanej zákonom o ochrane spotrebiteľa, pre rozhodnutie vo veci, resp. pre rozhodnutie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nepovažoval za nevyhnutné sa zaoberať ďalšími namietanými skutočnosťami ohľadne náležitostí predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

1.5. Ďalej citoval ustanovenia § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 456 Občianskeho zákonníka a uviedol, že žalobca žalovanému zaplatil sumu 4 018,50 eura a čerpal sumu 1 744,27 eura. Žalobca plnil nad rámec čerpaných prostriedkov, hoci úver je bezúročný a bez poplatkov. Preto vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalobcovi povinný vydať v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rozdiel medzi sumou zaplatenou a čerpanou je 2 274,23 eura, avšak žalobca žiadal vrátiť titulom bezdôvodného obohatenia len sumu 2 193,86 eura.

Žalovaný v konaní vzniesol námietku premlčania. Pri posudzovaní skutočnosti odkedy v danom prípade začala plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia doba pri bezdôvodnom obohatení zobral do úvahy názor odvolacieho súdu spočívajúci v tom, že pri posudzovaní vedomosti žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom v prospech koho k obohateniu došlo, je potrebné z hľadiska § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka minimálne vychádzať zo dňa, kedy žalobca poukázal žalovanému ako veriteľovi poslednú splátku úveru. Navyše za situácie, že predmetnú zmluvu o úvere, ktorú uzavrel so žalovaným dňa 24.05.2011, mu tieto skutočnosti, že má zaplatiť sumu istiny z poskytnutej sumy 1 500 eur sumu 3 375,57 eura, ďalej údaje o RPMN a údaj o úroku boli známe už v čase podpisu, t. j. uzavretia predmetnej zmluvy. Odvolací súd uviedol, že žalobca bezpochyby ku dňu 27.05.2011 mal k dispozícii všetky listinné podklady a všetky údaje, z ktorých mohol zistiť všetky ním namietané skutočnosti. Súd prvej inštancie je toho názoru, že aj napriek skutočnosti, že už pri podpise zmluvy mal žalobca vedomosť o tom, že má zaplatiť sumu istiny z poskytnutej sumy 1 500 eur sumu 3 375,57 eura a ďalšie namietané skutočnosti, subjektívna premlčacia doba pri bezdôvodnom obohatení nemohla začať plynúť dňom podpisu zmluvy, nakoľko v tom čase ešte k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaného nedošlo. Žalobca v tom čase nezaplatil žalovanému ešte žiadnu sumu. Dospel k záveru, že subjektívna premlčacia doba začala plynúť splátkou, ktorou bola preplatená istina, čo bolo 07.09.2012. Nakoľko žaloba bola na súd podaná dňa 20.08.2015, mal teda za to, že splátky od 07.09.2012 do 09.08.2013, ktoré už prevyšovali istinu (t. j. poskytnutú pôžičku vo výške 1 065,51 eura) a predstavovali tak už bezdôvodné obohatenie spolu vo výške 964,44 eura (12 x 80,37 eur), sú premlčané. S poukazom na uvedené žalobcovi vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1 229,42 eura (2 193,86 eura - 964,44 eura). Preto žalobu vo zvyšnej časti zamietol.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal s plnením do omeškania, priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne (o päť percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky v čase omeškania) z dlžnej sumy 1 229,42 eura od 17.08.2015 do zaplatenia. Úrok z omeškania priznal v zákonnej sadzbe od 17.08.2015 tak, ako žiadal žalobca. K bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného došlo už skôr, návrh bol podaný 20.08.2015, predchádzala mu výzva na vrátenie bezdôvodného obohatenia zo dňa 07.08.2015.

O priznaní náhrady trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 2 193,86 eura (100 %) úspešný bol v časti zaplatenia sumy 1 229,42 eur (56,04 %). Úspech žalovaného bol 43,96 %. Čistý úspech žalobcu je v rozsahu 12,08 % a preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 12,08 %. Súd prvej inštancie vo veci rozhodoval vo veci, keď na strane sporu vystupoval iba jeden žalobca - D., v odvolacom rozsudku označený ako žalobca v prvom rade.

2. Žalobca podal proti rozsudku odvolanie v jeho II., III., IV. výrokovej časti. Odvolanie zdôvodnil ustanovením § 365 ods.1 písm. d), f), h) CSP. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie o čiastočnom premlčaní nároku. Citoval ustanovenie § 107 ods. 1 OZ, množstvo rozhodnutí súdov ČR, Krajských súdov SR, NS SR, Ústavného súdu SR. Mal za to, že k plynutiu premlčacej doby je potrebná skutočná vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 OZ. Nie je možné predpokladať, že oprávnená osoba sa mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť. Aby sa spotrebiteľ skutočne dozvedel o bezdôvodnom obohatení, musel by vedieť, že na základe danej úverovej zmluvy dodávateľ nemá nárok na plnenie nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov, pričom je irelevantné, z akého dôvodu by tento nárok nemal. Dôvodom bezdôvodného obohatenia je úprava zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, že dohoda o odplate za poskytnutie úverov je v rozpore s dobrými mravmi a z dôvodu neplatnosti zmlúv ako celku. O bezdôvodnom obohatení sa dozvedel až po prvej porade so svojim právnym zástupcom, ktorému 13.07.2015 udelil plnú moc na zastupovanie. Skorší dátum zistenia existencie bezdôvodného obohatenia nebol v konaní preukázaný.

Ďalej uviedol, že žalovaný nevzniesol kvalifikovanú námietku premlčania, neodôvodnil ju a nepredložil relevantné dôkazy. Jeho povinnosťou bolo preukázať skutočnosti na určenie času plynutia premlčacej doby. Pre nedostatok jej uplatnenia ju nie je možné považovať za dôvodnú a nárok žalobcu za premlčaný. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie, že k začatiu plynutia premlčacej doby došlo v momente, kedy z jeho strany došlo po prvýkrát k plneniu nad rámec istiny poskytnutého úveru. V tejto časti svoje rozhodnutie dostatočne nezdôvodnil. Preto rozhodnutie nespĺňa parametre riadneho a dostatočne odôvodneného rozhodnutia. Preto ho treba považovať za nezákonné a nepreskúmateľné. V závere dodal, že ak by súd potvrdil rozhodnutie v 2. a 3. výrokovej časti, je rozhodnutie nesprávne v časti náhrady trov konania. Súd prvej inštancie neprihliadol na jeho úspech v časti neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 193,86 eura s 5,5 úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 193,86 eura od 17.08.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému.

3. Žalovaný podal odvolanie proti I., II., a IV. výroku rozsudku. Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie na naliehavom právnom záujme žalobcu na neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy s poukazom na ustanovenie § 137 a § 471 ods. 1 CSP. Súd prvej inštancie nezdôvodnil, v čom spočíva naliehavý právny záujem na danom určení. Ďalej sa nestotožnil s dôvodmi rozhodnutia o neplatnosti dohody. Z rozhodnutia súdu nevyplýva žiadny dôvod svedčiaci o neurčitosti právneho úkonu pri dodržaní postupu § 35 OZ. Časové obmedzenie dohody je dané zánikom zabezpečenej pohľadávky. Z rozsudku nie je možné zistiť, prečo súd považoval celú dohodu za neplatnú na základe záveru o vymedzení pohľadávky či dohode o navýšení sumy zrážky a nepostupoval podľa ustanovenia § 41 OZ.

Nestotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie o absencii konečnej splatnosti úveru. Táto náležitosť nemohla a nemôže byť dôvodom pre bezúročnosť úveru. Citoval časť rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 a NS SR 3 Cdo 146/2017 a uviedol, že náležitosť konečná splatnosť úveru újinné právo nepozná. Preto bola vylúčená zo zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd prvej inštancie pri posudzovaní termínu konečnej splatnosti úveru dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, pretože konečná splatnosť bola určená dátumom splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtom mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4. ods. 4.5. zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Z uvedených dôvodov žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného citoval ustanovenie § 137 CSP a §3 ods. 3, §3 ods. 5, § 5a ods.1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. z ktorých vyplýva, že zabezpečenie pohľadávky dohodou o zrážkach zo mzdy je neprípustné. Citovaný zákon pripúšťa oprávnenie domáhať sa o neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok, preto nie je možné považovať žalobu za neprípustnú. Žaloba bola podaná v roku 2015, kedy ju procesný predpis umožňoval. Žalovaný túto námietku vzniesol až v podanom odvolaní 22.11.2018. Dovtedy prípustnosť žaloby nenamietal. Mal možnosť ju uplatniť do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Preto nie je možné na danú námietku prihliadať. Vyjadril sa k platnosti daného dojednania v súlade s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, citoval časť rozhodnutí krajských súdov, na základe ktorých dospel k záveru o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. V závere sa nestotožnil s názorom žalovaného v citácii rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C- 42/15.Citoval časti rozhodnutia z ktorých záverov vyplýva, že článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať tak, že nebráni členskému štátu, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods.2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Smernica predstavuje len rámec toho, čo sa má dosiahnuť, pričom presnejšie podmienky na dosiahnutie cieľa stanoveného smernicou určí samotný štát. Vyjadril sa k nepriamej aplikácii smerníc, opätovne citoval časti rozhodnutí krajských súdov, v závere sa vyjadril k princípu právnej istoty.

5. Žalovaný podal vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu. Nesúhlasil s názorom žalobcu o začiatku plynutia premlčacej doby stanovenej počiatkom návštevy právneho zástupcu žalobcu. Uviedol, že subjektívna lehota neznamena, že začne plynúť, keď si subjekt uvedomí, že na jeho strane malo vzniknúť bezdôvodné obohatenie, ale vtedy, keď má k dispozícii všetky skutočnosti a na ich základe sám alebo prostredníctvom tretej osoby si môže urobiť záver o tomto obohatení. Žalobcom prezentovaný názor znamená, že začiatok premlčacej doby si určuje subjekt podľa svojho záujmu. Žalobca navštívil právneho zástupcu 13.7.2015. V konaní nebol tvrdený žiadny dôvod, pre ktorý právnu pomoc nevyhľadal skôr. Vedel o uzavretej zmluve, plnení a nároku na finančnú čiastku. Advokát mu ju len právne posúdil ako bezdôvodné obohatenie. Citoval z rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a komentára k OZ. Pri plnení na bezúročný úver sa dlžník o obohatení dozvie okamihom vykonania plnenia, pretože o plnení nad rozsah sumy sa dozvedá práve okamihom, kedy realizuje takéto plnenie. Ak súdna prax vychádza pri obohatení z neplatného právneho úkonu, že o absolútnej neplatnosti právneho úkonu sa subjekt dozvedá v čase jeho vzniku, potom v súvislosti s bezúročnosťou úveru je namieste rovnaká úvaha, že o bezúročnosti dlžník vie od okamihu zavretia zmluvy. K vyjadreniu o nedostatku námietky premlčania uviedol, že obsah námietky je určený samotným pojmom, nie je potrebné, aby strana citovala ustanovenie § 100 a 101 OZ, ak platí, že ide o skutočnosti plynúce z právnych predpisov a teda sú známe.

6. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že žalobca ho kontaktoval práve z dôvodu častého kontaktovania a vyzývania žalovaného na zaplatenie istiny.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolania boli podané stranami sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňajú náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v 1. a 2. rade nie je dôvodné, odvolanie žalovaného je dôvodné Preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v napadnutej zamietajúcej časti potvrdil a v ostatnej časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol.

8. V priebehu odvolacieho konania odvolací súd uznesením zo dňa 28.11.2019 pod č.k. 25Co/62/2019 -230 vyhovel návrhu žalobcu tak, že na strane žalobcu z konania vystúpi a na jej miesto vstúpi spoločnosť BL Plus, s.r.o., so sídlom Prenčov v časti postúpenej pohľadávky vo výške 2 193,86 eura. Tým sa spoločnosť BL Plus s.r.o. stala stranou sporu na strane žalobcu v časti uplatnenej sumy 2 193,86 a pôvodný žalobca D. T. zostal stranou sporu v časti určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky pre jeho potvrdenie, ani jeho zrušenie.

9. Pôvodný žalobca D. T. podal odvolanie voči II. výroku rozsudku. Odvolací súd jeho odvolanie odmietol podľa § 386 písm. b) CSP ako odvolanie podané neoprávnenou osobou. Podat' odvolanie môže iba osoba, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané. Žalobcovi bolo daným výrokom vyhovie, preto nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania.

10. Predmetom prvého výroku rozsudku bolo určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Žalovaný v odvolaní namietal naliehavý právny záujem na danom určení podľa § 137 CSP a záver súdu o neplatnosti právneho úkonu. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na existencii naliehavého právneho záujmu a neplatnosti právneho úkonu. Odvolací súd sa s jeho názorom nestotožnil. K naliehavému právnemu záujmu sa vyjadril vo svojom zrušujúcom uznesení, v ktorom uviedol, že nemôže byť daný naliehavý právny záujem na určení, keď došlo k plneniu. Je pravdou, že konanie sa začalo za platnosti OSP. Súd prvej inštancie rozhodoval za platnosti CSP. Naliehavý právny záujem musí byť daný v čase rozhodovania súdu, preto súd skúma počas celého konania, či je daný.

Žalobca sa podanou žalobou v druhej časti domáhal vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu preplatenie úveru na základe zrážok zo mzdy. V žalobe uviedol, že sa domáhal zo zaplatenej sumy za obdobie od 8.7.2011 do 9.7.2015 4616,89 eura vrátenia sumy 2193,86 eura. Na výzvu súdu žalovaný oznámil, že žalobca 14.7. 2015 vykonal poslednú platbu. Došlo k celému plneniu, na základe čoho sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia. Preto podľa názoru odvolacieho súdu uvedeného už v zrušujúcom rozhodnutí žalobca nemá naliehavý právny záujem na danom určení. Odvolací súd preto žalobu v napadnutej časti týkajúcej sa neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy zamietol. Z uvedených dôvodov sa ďalej nezaoberal odvolacími dôvodmi žalovaného.

11. Žalovaný podal odvolanie vo vyhovujúcej časti, pretože sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru. V tejto časti súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na absencii náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona č. 129/2010 Z.z. Ani v tejto časti sa odvolací súd nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie. Cituje z rozsudku NS SR 3 Cdo 56/2018 zo 17.8.2018:

“Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.

Podľa čl. 10 ods. 2 písm. i/ Smernice zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. V tomto ustanovení Smernica vysvetľuje, že amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady; amortizačná tabuľka obsahuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Článok 10 ods. 3 Smernice k tomu dodáva, že v prípade uplatnenia článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice veriteľ sprístupní pre spotrebiteľa výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere.

Dovolací súd poukazuje na to, že Rozsudok konštatoval nasledovné:

článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (bod 50 Rozsudku),

článok 10 ods. 2 písm. h/ Stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia (bod 52 Rozsudku).

z článku 10 ods. 2 písm. i/ Smernice a článku 10 ods. 3 Smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku); pričom Smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky.

pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti Smernice, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (bod 55 Rozsudku).

článok 10 ods. 2 písm. h/ a i/ Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 Rozsudku).

Právny poriadok Slovenskej republiky považuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere za právny úkon, ktorým sa veriteľ (dodávateľ) zaväzuje poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) peňažné prostriedky v jeho prospech do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

V zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

V úvode všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa uvádza, že „predložený návrh zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov je svojím obsahom úplnou transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Uplatňovaním tejto novej úpravy bude slovenský úverový trh zosúladený v rámci vnútorného trhu Spoločenstva, čo prispeje k posilneniu dôvery a právnej istoty spotrebiteľov a poskytovateľov spotrebiteľských úverov najmä pri cezhraničných transakciách“. V závere všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. sa konštatuje, že predkladaným zákonom je Smernica transponovaná do slovenského právneho poriadku v plnom rozsahu.

Vo všeobecnej časti dôvodovej správy k ustanoveniu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sa zdôrazňuje zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch, ktorý má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí uvádzať celkovú výšku, menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (v zmluve musí byť zrozumiteľne uvedené, aká je celková výška a mena poskytnutého spotrebiteľského úveru, prípadne strop, do ktorého spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky). Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí upravovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere).

Smernica ako špecifický prameň práva (norma práva) Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Na tento účel musia byť ustanovenia Smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa sudy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (pozri bližšie rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

Rozsudok konštatoval, že Smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 Smernice. Aj so zreteľom na to sa v praxi všeobecných súdov Slovenskej republiky vyskytujú (resp. vyskytovali - vid' ďalej) pochybnosti o tom, či text „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“ (článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice) obsahovo zodpovedá textu „zmluva o spotrebiteľskom úvere ... musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“. Ako už ale bolo uvedené vyššie, úmyslom zákonodarcu, ktorý zreteľne vyjadril aj v úvodnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z., bolo

transponovať Smernicu v celom rozsahu. Úmyslom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby novo prijímané ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 Smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.

V zmysle vyššie uvedeného nemožno od dodávateľov v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa.

Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe teda § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. nestanovuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd v rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 uviedol, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky.

Treba dodať, že vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“.

V dôvodovej správe k predmetnému zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni do budúca doterajšie možnosti rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktoré bolo - podľa názoru najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jej eurokonformným výkladom.“

Odvolací súd sa však nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie podľa ktorého bol predmetný úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru. V spise na nachádza na čl. 11 oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 27.5.2011. Podľa bodu 7 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere súčasťou zmluvy sú prílohy, okrem iného oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré obsahovalo všetky údaje schváleného úveru, aj konečnú splatnosť úveru. V bode 2.2. zmluvných dojednaní bolo uvedené, že veriteľ je povinný dlžníkovi odoslať oznámenie o schválení úveru, v ktorom bude uvedená výška úveru, splatnosť úveru, výška mesačnej splátky, lehota a podmienky splácania úveru, dátum splatnosti prvej a poslednej splátky, periodicita splátok, celková výška úveru a RPMN. Zmluvné dojednania boli podľa bodu 7. žiadostí/zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou a boli obsiahnuté na zadnej strane žiadosti/zmluvy. Žalobca ich, spolu so žiadosťou/zmluvou a spolu s dohodou o poskytnutí služby, podpísal. Preto mal súd prvej inštancie vyhodnotiť oznámenie veriteľa za súčasť zmluvy. V oznámení je uvedený dátum poslednej splatnosti úveru 14.12.2014. Tým neboli naplnené skutkové tvrdenia súdu prvej inštancie zakladajúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalobca sa domáhal svojho nároku titulom bezdôvodného obohatenia vzniknutého žalovanému vyplatením sumy nad rámec poskytnutého úveru práve z titulu bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v zaplatení úrokov a poplatkov. Ako bolo konštatované, úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov, preto na strane žalobcu nevzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré by mal žalovaný vydať. Keď nárok nevznikol, nezaoberal sa odvolací súd vznesenou námietkou premlčania vydanie bezdôvodného obohatenia. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil a žalobu zamietol. Z uvedených dôvodov potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti, aj keď z iných právnych dôvodov.

14. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu z dôvodu, že žalovaný bol v konaní o neplatnosť určenia dohody o zrážkach zo mzdy úspešný. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v 2. rade v plnom rozsahu. Žalovaný bol úspešný v uplatnenej sume 2 193,86 eura, žaloba bola zamietnutá. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).